

Tkaczyk, Wacław

Nowe sukcesy Kałuszyna

Notatki Płockie 16/2-61, 23

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Nowe sukcesy Kałuszyna

Przed trzema laty minęła 250 rocznica nadania Kałuszynowi praw miejskich, co stało się okazją do wzmożenia starań i wysiłków zarówno miejscowych władz, organizacji społecznych, jak i ludności dla dalszej rozbudowy i upiększenia swego miasta, poprawy w nim warunków pracy i życia.

Kałuszyn szczyti się od lat wysokim uznaniem aktywności społecznej swych mieszkańców, zdobywając nagrody i wyróżnienia w konkursie czystości miast i „Mistrza Gospodarczości”. Z tym większą więc energią i zapałem przystąpiono, z okazji jubileuszu, do opracowania długofalowego programu porządkowania miasta. Program ten, uchwalony na wspólnej Sesji Miejskiego Komitetu Frontu Jedności Narodu i Miejskiej Rady Narodowej, stał się tematem spotkań z ludnością, podczas których powoływano społeczne zespoły do realizowania poszczególnych zadań.

Efekty wspólnych poczynań przekroczyły wstępne zamierzenia. W okresie od 1968 r. uporządkowano 4,5 km ulic, kładąc ponad 25,6 tys. m. kw. nawierzchni ulepszonej oraz ułożono ponad 2,6 i wyremontowano 4,7 tys. m. kw. chodników. Pobudowano most na ul. Mostowej. Rozbudowano i zmodernizowano oświetlenie uliczne, instalując 258 lamp rtęciowych i jarzeniowych. Został uporządkowany skwer miejski, powstały nowe zieleńce i kwietniki, przy czym zasadzono między innymi 1500 krzewów róż oraz 350 drzew. Pobudowano studnię oraz — z funduszy w uzyskanych w nagrodę za przodownictwo w konkursie czystości miast — ubikację publiczną przy przystanku

PKS. Wyremontowanych zostało 8 budynków mieszkalnych o 58 izbach, a jednocześnie właściciele nieruchomości wykonali 108 elewacji budynków oraz 62 ogrodzenia posesji.

Celem poprawy obsługi mieszkańców miasta i okolicznych wsi, przeprowadzono modernizację 6 sklepów i 2 zakładów gastronomicznych oraz pobudowano 10 stoisk do sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego. W wyniku niewątpliwie tych przedsięwzięć wzrosła sprzedaż detaliczna w miejscowych sklepach z ponad 38 mln zł w 1968 r. do blisko 44,6 mln zł w 1970 r., a zakładów gastronomicznych z 4,5 do 5,3 mln zł. O ożywieniu gospodarczym miasta świadczy również wzrost wartości usług dla ludności, świadczonych przez zakłady uspołecznione, do kwoty 1,7 mln zł, wobec niespełna 700 tys. w 1968 roku.

Realizując podstawowe zadania w zakresie rozbudowy i porządkowania miasta, podjęto równocześnie starania dla upamiętnienia bohaterów walk żołnierzy polskich we wrześniu 1939 r. i uczczenia poległych, spoczywających na miejscowym cmentarzu. Uporządkowano więc i ukwiecono groby żołnierskie oraz zbudowano pomnik, którego odsłonięcie nastąpiło 14 września 1970 r.

Ogółem na kapitalne remonty w gospodarce komunalnej i mieszkaniowej wydatkowano w latach 1968—1970 ponad 6,3 mln zł, na inwestycje zaś 10,5 mln zł. Wartość czynów społecznych przekroczyła kwotę 3 mln zł, przy czym wkład ludności wyniósł ok. 2,8 mln zł, a więc — licząc w stosunku rocznym — po 382 zł na jednego mieszkańca.

